

[Tyroll]

det var helt andre ting, man skulle have lavet, og det kunne have bevirket, at det var unødvendigt at gennemføre en arbejdsstandsning, som det blev gjort ved den pågældende lejlighed. Men det har man altså ikke taget fat i her.

Endnu en begrundelse for at være modstander af tjenstemandsbegrebet og -institutionen er i allerhøjeste grad det, vi ser for øjeblikket i overenskomstforhandlingerne. Vi har set, hvordan man fra det offentlige side har varslet omfattende lockout på AC-området. Det er oplagt, at man her spekulerer i, at tjenstemændene selvfølgelig skal bruges som strejkebrydere. Her skal man sikre, at der er nogle ting, der kan fungere, samtidig med at man kommer med så omfattende konflikttrusler, som man gør på dette område.

Vi ser også, hvordan der på socialrådgiverområdet er tale om, at man afviser at indgå i forhandlinger med Socialrådgiverforeningen om at foretage nogle nødforanstaltninger på bistandskontorerne. Også her må det være, fordi man er indstillet på at bruge tjenstemænd som strejkebrydere og få noget af det arbejde, som skulle udføres af socialrådgiverne, overtaget af tjenstemænd. Så der er i allerhøjeste grad grund til, at man fra de offentligt ansattes side afviser hele denne tjenstemandsinstitution.

Jeg kan ikke nå så meget her ved første behandling, men der er én ting i forslaget, jeg godt vil beskæftige mig lidt med, og det er det, at man henlægger kompetencen til at rejse sag ved den kommunale tjenstemandsret til Kommunernes Lønningsnævn. Der har fra de faglige organisationers side været rejst adskillig kritik af dette lønningsnævn. Man kalder det en »arbejdsgivernes voldgiftsret«, en »arbejdsgiverstyret voldgift«, som bl. a. den afgående formand for DKA, Jørgen Knudsen, har udtrykt det, og som jeg har citeret i et lovforslag, vi har lagt frem om afskaffelse af Kommunernes Lønningsnævn. Dette organ vil man altså nu yderligere styrke.

Jeg vil da godt høre, om formålet med at lægge denne kompetence over til Kommunernes Lønningsnævn bl. a. er at forhindre den beslutning, den socialdemokratiske borgmester i Farum kommune, Gøsta Gustavsen – som i lighed med kommunalbestyrelsen derude fandt, at det var en rimelig reaktion fra de offentligt ansattes side, da de lavede

denne arbejdsnedlæggelse på 3 timer – fra om, at man ikke ville forfølge de ansatte i Farum kommune. Vil en socialdemokratisk regering forhindre det? Vil man med socialdemokratiets støtte her i salen forhindre, at kommunalbestyrelsen vedrørende nogle arbejdere i en enkelt kommune kan finde ud af: ja men vi mener, det er rimelige reaktioner, der har været tale om, og derfor vil vi ikke forfølge vores ansatte?

Det ser ud til, at det skal være nogle tvangsforanstaltninger over for nogle kommunalbestyrelser, som indtager en helt anden og rimeligere arbejdsgiverrolle, end man ellers har set, og end den stilling, socialdemokratiet her i salen tager.

Ib Christensen (DR):

Vi har i arbejdsmarkedsudvalget drøftet de problemer, som den arbejdsnedlæggelse, der nævnes i forslaget, den 15. marts 1979, afstedkom. Det viste sig af de besvarelser, vi fik, at sanktionerne var meget forskellige, men det var sandelig også den måde, der var tale om, med hensyn til den aktion, der var iværksat, dens forløb på de forskellige tjenestesteder og dens omfang. Det er derfor klart, at der også af den grund kunne være rimelighed i en vis uensartet behandling.

Så vidt jeg har forstået dette forslag, er der egentlig ikke tale om, at man vil legalisere en vis begrænset aktionsret, nærmest af demonstrationsagtig karakter. Hvis det var tilfældet, så kunne man diskutere det, synes jeg nok. Men det er der ikke tale om, så vidt jeg har forstået forslaget. Man vil blot gøre sanktionerne mere ensrettede eller ensartede.

Jeg synes også, det er betænkeligt, at dette lovforslag fremsættes, uden at hverken de kommunale arbejdsgivere eller de kommunale tjenstemænd har været hørt, og det undrer mig, at man har den hast med dette lovforslag. Hvorfor kunne man dog ikke først gå til dem, sagen vedrører, og spørge, om det var en god idé at lave noget sådant, og få deres ytringer derom?

Hele debatten om tjenstemandsbegrebet har været draget ind her, og det er jo ganske naturligt. Vores holdning er den, at tjenstemandsansættelse i princippet kun skal ske i de offentlige funktioner, som det er livsvigtigt for samfundet fungerer. Det drejer sig om begrænsede funktioner. Det drejer sig om noget vedrørende retsvæsen og forsvar og